

МОЗАІКА НОВИН

Україна - Польща: згадаймо заповіт Качинського

Третього березня, перебуваючи в Польщі, я відвідав село Павлокома, де разом з сотнями українців вшанував пам'ять 366 українських селян, яких цього дня 1945 року позв'язали мушкетерами загін польської Армії Крайової.

■ Тимчасом 10 березня виповнюється ще одна трагічна річниця. У 1944 році на Холмщині підрозділи Армії Крайової та Батальйонів Хлопських під командуванням Станіслава Басая вирізали велике українське село Сагринь і кілька менших навколишніх сіл. За кількістю загиблих цей злочин ще страшніший, ніж у Павлокомі. Було вбито, за різними підрахунками, від 800 до 1300 українців, 70 відсотків замордованих — жінки й діти.

Про якусь військову зумовленість нападу на Сагринь годі й говорити. Там знаходилися 20 поліцаїв, набраних німецькою окупаційною адміністрацією з місцевого населення. Ясно, що жодної загрози Армії Крайовій вони не становили. Отже, мета каральної акції була одна — етнічна чистка, фізичне знищення українського населення.

Нема нічого простішого й логічнішого, ніж визнати ці очевидні факти, погодитися, що взаємна різанина 40-их років є справді величезною трагедією, нашою спільною трагедією.

Ці факти аж ніяк не вписуються

в нову історичну концепцію польського правлячого політикуму, згідно з якою Українська повстанська армія оголошується злочинною організацією, а Армія Крайова залишається чистою й непорочною. Дійсність спростовує такий підхід. На жаль, воєнні злочинці були з обох боків, а жертвами масових вбивств ставали як поляки, так і українці.

Мені здається, нема нічого простішого й логічнішого, ніж визнати ці очевидні факти, погодитися, що взаємна різанина 40-их років є справді величезною трагедією, нашою спільною трагедією. Таке, визнання водночас є й єдиним шляхом до українсько-польського примирення. Ми не маємо права перекидати провини з однієї сторони на другу, огульно звинувачувати цілі нації й національні визвольні рухи. Ми повинні разом засудити злочини й конкретних злочинців, які їх скоїли, ми повинні разом пам'ятати й вшановувати наших загиблих. Завданням політичних й інтелектуальних еліт є зробити так, щоб скорбота за невинними жертвами не роз'єднувала, а об'єднувала українців та поляків.

Кажучи це, я не відкриваю нічого нового. Адже ще кілька років тому Україна й Польща йшли саме цим шляхом взаємного прощення й примирення. Наше партнерство, щира дружба могли вважатися взірцем для всієї Європи.

Щоб зберегти і розвинути наше примирення, ми маємо вести максимально чесний, відвертий та критичний діалог.

Ще в 1994 році наші уряди уклали Угоду про збереження місць пам'яті поховання жертв війни і політичних репресій. Згідно з Угодою в Сагрині ще в 2008 році споруджено меморіал жертвам масового вбивства. Передбачалося, що незабаром його разом відкриють президенти двох країн. Церемонія не раз переносилася з різних причин, досягалися домовленості про нові терміни, проте минуло вже 10 років, а меморіал офіційно й досі не відкрито.

Мені, як і більшості українців, дуже болить, що різкий розворот польського керівництва в історичній політиці змінив атмосферу нашого партнерства. Я не розумію, для чого потрібно зводити нанівець наше щире примирення, причому саме тоді, коли агресивна політика Росії загрожує майбутньому і Україні, і Польщі, і всьому Євросоюзу.

Щоб зберегти і розвинути наше примирення, ми маємо вести максимально чесний, відвертий та критичніший діалог. Ніхто не каже, що він буде простий і що ми в усьому прийдемо до однакових оцінок. Але ми повинні навчитися поважати думку іншого, примиритися з тим, що на певні події минулого партнер дивиться під своїм кутом зору. Маємо також зрозуміти, що спроби нав'я-

зати іншому своє власне бачення історії як єдино правильне, диктувати, кого можна вважати національними героями, а кого ні, є щонайменше контрпродуктивними.

Кілька днів тому у статті, присвяченій українсько-польським взаєминам, я вже писав, що готовий узяти на себе відповідальність за те, щоб повернути наші взаємини в нормальне й цивілізоване європейське русло. Ще раз закликаю польську сторону до відвертого діалогу й прагнення зрозуміти одне одного.

Давайте згадаємо заповіт святого Івана Павла II: «Пробачаємо й просимо пробачення!».

Польський президент Лех Качинський у 2009 році сказав великі слова: «Спогади історії не можуть звільнити нас від думок про сьогоднішній день. Відшукаймо в собі мужність і милосердя, щоб звернутися до Бога з найкращою молитвою: «Прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим». Шкода, що ці слова не звучать вже кілька років поспіль.

Давайте нарешті разом відкріємо меморіал в Сагрині і разом повернемося на шлях історичного примирення.

—Павло Клімкін,
міністр закордонних справ України

—Джерело: УНІАН
<https://www.unian.ua/politics/10036643-ukrajina-polshcha-zgadaymo-zapovit-kachinskogo.html>

Кабмін спробує вивести українську продукцію з-під нових мит США

Ілюстрація REUTERS

Уряд вживає всіх необхідних заходів для виключення української продукції з-під запроваджених США імпорتنних мит на сталь і алюміній в розмірі 25% і 10% відповідно.

■ Про це торговий представник України Наталя Микольська повідомила у Twitter.

«Щодо запроваджених США спецмит на вироби з сталі і алюмінію. Кабмін і Мінекономрозвитку вживають всіх заходів, щоб українська продукція була виключена з-під дії цих заходів. Віримо, що укр. продукція, для якої ринок США є

традиційним, не є загрозою нацбезпеці США», — написала вона.

Микольська зазначила, що Кабінет міністрів України веде постійний діалог з урядом США та працює з українськими виробниками щодо даного питання.

Як повідомлялось, 8 березня президент США Дональд Трамп підписав прокламації про запровадження імпорتنних мит на сталь в розмірі 25% і на алюміній за ставкою 10%. За словами Трампа, мита не вводяться протягом 15 днів, й у цей час США стежитимуть за реакцією своїх торгових партнерів. Крім того, Трамп зазначив, що мита на імпорт

Порошенко: наступна мета України в НАТО – План дій щодо членства в Альянсі

Рішення "про підвищення рівня амбіцій України щодо Альянсу" стало визнанням реального стану відносин України та НАТО.

■ Про це йдеться в заяві президента України Петра Порошенка, оприлюдненій прес-службою глави держави.

"Вдячний за тверду позицію підтримки України, для якої одним з ключових пріоритетів національної безпеки є досягнення критеріїв членства в Альянсі", — наголосив Порошенко.

За словами президента, наступна мета України — План дій щодо членства (ПДЧ) для України. Він додав, що в листі до генсека НАТО Єнса Столтенберга в лютому цього року офіційно зафіксував прагнення України стати членом Альянсу.

сталі та алюмінію з Мексики та Канади не будуть чинними, доки ведуться переговори про перегляд Північноамериканської угоди про вільну торгівлю (NAFTA).

Президент привітав рішення НАТО про визнання прагнення України до членства в Альянсі

/ фото president.gov.ua

Як повідомляв УНІАН, у НАТО офіційно визнали прагнення України отримати повноцінне членство в Альянсі і надали статус країни-аспіранта.

—Джерело: УНІАН
<https://www.unian.ua/politics/10037147-poroshenko-nastupna-meta-ukrajini-v-nato-plan-div-shchodo-chlenstva-v-alyansi.html>

—Джерело: УНІАН
<https://economics.unian.ua/industry/10036307-kabmin-sprobuye-vivesti-ukraimsku-produkciyu-z-pid-novih-mit-sha.html>